

Fra afmagt til tillid
Om hvordan Jesus behandler syndere, der ønsker at sejre.

Fundamentalisme, Konservatisme, Liberalisme - og det mellemliggende
Fundamentalisme er, som den mest kontroversielle af alle ismer, blevet et globalt problem.

Dum spiro, spero
Hver måned samles en studiegruppe for at søge indsigt, og dyrke det latinske sprog.

02

3. årg. januar 2013

Aktive Seniorer

Forbindelsen er i orden

Der er to sider til et bønesvar.

Side 14

Aktive Seniorer
Nr. 2 maj 2013

AKTIVE SENIORER

udgives af Foreningen for Danske Adventist-seniorer. I 2013 sendes det til alle medlemmer i Adventistkirken, der er fyldt 60 år uden beregning. Udgifterne til tryk og porto er dog stadig stigende, hvorfor gaver til bladet og foreningen modtages med tak og kan indbetales på vores konto i Danske Bank: Reg. nr. 1551 konto nr. 000 690 2154

Adventistseniorer i udlandet kan få Aktive Seniorer tilsendt, som pdf-fil via e-mail. Adresser på mulige udenlandske abonnenter modtages med tak.

Redaktion: Walder Hartmann (ansvh.)
tlf. 7589 5619, e-mail: walder@hafnet.dk,
Birthe Bayer
Harry Sættem

Layout: Mediegruppen

Tryk: Øko-tryk

Forside foto: Harry Sættem
En senior med forbindelsen i orden.

Deadline for stof til næste blad: 1. juli 2013
Næste blad udkommer: August 2013

ISSN: 2244-9930

FORENINGEN FOR DANSKE ADVENTISTSENIORER

Formand: Bent Nielsen, tlf. 65902570

Næstformand: Walder Hartmann

Kasserer: Hanne Essendrop

Sekretær: Birthe Bayer

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Sonja Bäckström, Elbjørg Meiner-Madsen,

John Petersen, John Ravnkilde og

Harry Sættem

Det er forår og snart sommer

Vi er godt på vej med foråret. Når jeg skriver dette og ser ud af vinduet, er det sne og frost jeg ser. Det er sidst i marts 2013. Når dette blad læses er sneen væk.

Af: Bent Nielsen Foto: H. Sættem

Det er forår. Bøgen er sprunget ud. Forårsblomsterne står i fuldt flor. Påskeliljer, pinseliljer, tulipaner osv. Det er en pragtfuld tid. Bag alt dette nye og smukke vi ser i naturen, står en skabende Gud.

Foråret er en ekstra smuk tid. Vi har 4 årstider, der er meget forskellige. Hver årstid har sin charme. Der sker noget. Vi kan ikke forandre årstiderne. Vi må bare følge med. Vi bliver ældre. Dette kan opfattes forskelligt, men for hvert år, når det bliver forår, er vi blevet et år ældre. Betyder det noget for dig? Jeg håber, det får dig til at tænke positivt om livets værdi. Gud har givet os livet og fyldt det med udfordringer. Når vi tager imod disse udfordringer og gør vort bedste, vil vi se de mange velsignelser, der følger med.

Vi kan se tilbage på tiden og glæde os over de mange ting, vi har oplevet. Glem ikke de mange livserfaringer, du har fået. Jeg tror, at mange gerne vil høre dem. De kan have stor betydning for os. Vort liv er ikke levet forgæves, når det er levet sammen med vor skaber, Jesus Kristus.

Vi har meget at takke for. Vi har meget at glædes over. Nu skal vi mødes til generalforsamling på Himmerlandsgården. Lad det blive en højtid, hvor vi ser Guds værk går fremad.

5. juni skal Aktive Seniorer have generalforsamling i København. Siden kommer to stævner på Skarrildhus - et i juli og et i august. Der er endnu plads i august.

Midt i september, 20.-22. er der årsmøde i Nærum. Der sker hele tiden noget godt. Når jeg skriver dette, går mine tanker til jer, der af en eller anden grund ikke har mulighed for at komme med. Det kan være et stort savn for jer. Men I skal vide, I er ikke glemt. Jesus kender os og vil en dag sørge for, at vi alle kan mødes. "Og jeg siger til jer, mine venner: Frygt ikke ... Sælges ikke fem spurve for to skilling? Og ikke én af dem er glemt af Gud. Ja, selv alle jeres hovedhår er talt. Frygt ikke, I er mere værd end mange spurve." (Luk 12) ■

Fra AFMAGT til TILLID

Om hvordan Jesus behandler syndere, der ønsker at sejre.

Af: Walder Hartmann Illustration: Goodsalt

Lad mig begynde med et Ludsagn, som jeg ikke bryder mig særligt om. I virkeligheden har jeg ofte skyndt mig at blade videre, når jeg nåede til dette sted i Bibelen. ”Og dragen rasede mod kvinden og gik hen for at føre krig mod hendes øvrige børn, som holder fast ved Guds bud og ved Jesu vidnesbyrd” (Åb 12,17).

Jeg tænkte det nok! Du elsker heller ikke disse ord. De kalder afmagten frem hos nogle af os. Lad mig så trøste dig med, at jeg nu skal forsøge at føre dig fra afmagt til tillid.

Afmagten kender vi godt

Vi har oplevet vækkelse på forskellige steder og til forskellige tider. Vi har bekendt vore fejtagelser og bedt om tilgivelse. Vi har indviet os til Gud, og få dage efter begik vi igen de samme synder.

Kan Bibelen hjælpe os? Sagde Paulus ikke: ”Alt formår jeg i ham, som gør mig stærk!” (Fil 4,13) Og så var kendsgerningen den, at hvis jeg skulle identificere mig med Paulus, så blev det mere Rom 7: ”For jeg forstår ikke mine handlinger. Det, jeg vil, det gør jeg ikke, og det, jeg hader, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, giver jeg loven ret i, at den er god. Men så er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig.”

Hvad gør Gud da med vore fejltrin?

Har den teolog ret, som mener, at frelsen er som en svingdør. Det ene øjeblik er vi inde, det næste øjeblik ude. Vi fandt aldrig den tillid, som Gud ønsker vi skal have.

I Rom 4,4-8 gør Paulus det meget klart, at retfærdiggørelse betyder tilgivelse.

”Den, der arbejder, får ikke løn som en nådesbevisning, men efter fortjeneste. Den derimod, der ikke arbejder, men tror på ham, som gør den ugudelige retfærdig, ham regnes hans tro til retfærdighed”.

Bibelversonen Den nye Aftale siger: ”Det er ikke det at overholde loven, der gør at Gud tager imod os. Loven har vi kun fået, for at finde ud af, at vi alle er syndere” Rom 3,20.

Syndens problem stikker altså meget dybere end nogle få ydre syndige handlinger. Men alligevel er Gud villig til at beskrive vores karakter, det, der præger os, som retfærdig. Hvad betyder det for os?

På Pauli tid var dikaiō - tilregnet retfærdighed - et juridisk begreb. Det handlede ikke så meget om, at et menneske var uskyldigt, for det kunne dommeren ikke altid afgøre, men han havde retten til at dømme, som om.

Måske kan du sammenligne det med oplevelser fra dine ferieture. Du ser et smukt motiv - haster hen til bilen for at hente dit kamera og

skynder dig at trykke på udløseren, men resultatet blev ikke tilfredsstillende. Hvorfor? Du skulle have brugt et filter. Et filter ville have ændret belysningen, så motivet stadig havde tegnet sig tydeligt.

Jesus er et syndfilter

Lad os sige, at du står foran Guds trone. Egentlig er det alt for voldsomt. Lyset fra Gud ville fortære dig. Det sker bare ikke. Hvorfor? Fordi Jesus står mellem dig og Gud, og Jesus er et syndfilter. Gud ser på dig gennem Jesus. Han ser dig, som havde du Jesu karakter.

Derfor retfærdiggør Gud os. Han frelser os. Han giver os evigt liv. At være retfærdiggjort er at være frelst. Selv om du skulle dø i næste øjeblik, får du et evigt liv i Guds rige.

”O dyb af Guds rigdom og visdom og kundskab! Hvor uransagelige er hans domme, og hvor usporlige hans veje” Rom 11,33. ■

Fundamentalisme, Konservatisme, Liberalisme

- og det mellemliggende

Fundamentalisme er blevet et globalt problem. Det er den mest kontroversielle af de ismer, som findes i alle religiøse og politiske bevægelser. Man kender den både i kristendommen, jødedommen, hinduismen og i Islam. Der er ikke procentvis flere fundamentalister i dag end for 100 år siden, men de er mere synlige.

Af: Børge Schantz Foto: Colourbox.com, H. Sættem

Vi lever i en tid, hvor kommunikationsteknologien har gjort at flere og flere nyheder når verden rundt på få øjeblikke - både i ord og i billeder. Tendensen er at negative nyheder får den største opmærksomhed. Derfor kan man let få det indtryk, at der er flere fundamenta-

lister nu end nogen sinde tidligere i den religiøse og politiske verden.

Religiøse bevægelser har mange afskygninger, spændende fra fundamentalismen til liberalisme som de to yderpunkter. Hver afskygning kan i sig selv være et problem, men i en ufuldkommen verden og i en

ufuldkommen kirke er de måske med til at skabe et nogenlunde afbalanceret fællesskab.

Det skal nævnes, at ordet fundamentalisme har ændret mening i tidens løb. Hvor evangeliske kristne for få årtier siden var stolte over at blive kaldt fundamentalister, har

ordet nu fået en odiøs klang. Blandt kristne blev det tidligere brugt til at beskrive et menneske, der troede, at de hellige skrifter var ufejlbarlige og skulle forstås og efterleves bogstaveligt. I dag betragter man en fundamentalist, som værende rabiat, fanatisk, yderliggående og ensidig.

Definitioner

I denne artikel vil ordene religiøs fundamentalisme blive brugt generelt som betegnelse for "religiøse indstillinger eller synspunkter, der er karakteriseret som en tilbagemenden til fundamentale principper ved en streng overholdelse af disse principper - ofte kædet sammen med en fordomsfuld indstilling til andre synspunkter".

Kristen konservatisme vil stå for "historiske, kulturelle og traditionelle værdier. Ordet Conservare betyder at bevare. Den konservative lægger vægt på det bestående samfund og dets institutioner. Mennesket er svagt og ufornuftigt, og har derfor brug for autoriteter som kirken, familien, staten og naturligvis religion. Samfundets har behov for stabilitet og sammenhængskraft. Den helt ekstreme konservatisme ender nemt med fundamentalisme, hvor dogmer ikke levner plads til kristen kærlighed".

Liberalisme fortolkes som en "tradition der accepterer teologiske forskelligheder fremfor fastlagte trospunkter. Der lægges vægt på menneskets grundlæggende godhed. Den liberale føler sig ikke bundet af autoriteter eller dem, der afgør hvad der har betydning. Da ingen sandheder er endelige, må forholdet til andre mennesker hvile på en gensidig fri forståelse og respekt.

Liberalismen i sin mest yderliggående form anerkender ingen

bibelske absolutter og kan lede til religiøst anarki".

De religiøse Ismers plads i den globale verden

I den interne debat og strid mellem konservative og liberale, er det religion, der skaber anledningen, mens forskellige menneskers indstilling bestemmer handlemåden. Islam giver f.eks. indtryk af at være specielt fundamentalistisk. Det skyldes at Islam er en verdensreligion, der har omfattende og alt indbefattende love og regler for Muslimens liv fra vugge til grav. Overholdelsen af alle disse forskrifter er en betingelse for adgang til det muslimske paradys. Derved bliver religionens indflydelse på kultur og politik meget mærkbar. Samtidig giver Islams globale politiske ambitioner om et verdensherredømme ret til brug af voldelige metoder. Dette giver den muslim, der har en ekstrem konservativ indstilling, meget at "kæmpe" for, og Islam ikke alene opmuntrer, men anbefaler også voldelige handlinger. Dette gør islamisterne meget synlige.

De østlige religioner som hinduisme, buddhisme og beslægtede religioners gudetro er i høj grad filosofiske systemer med særegne religiøse træk. Guderne optræder ikke som centrale begreber. Fokus er på en selvudvikling, der er rettet mod det indre menneske. Der lægges ikke vægt på en speciel livsstil, og derfor forårsager religionen ingen problemer i forhold til andre folks kulturer og skikke. Der findes så ganske afgjort fundamentalister i disse religioner, men religionernes karakter giver generelt ikke fundamentalisten mange anledninger til fejder.

Kristne traditioner kan, under forhold med manglende religionsfrihed i samfundet, fremkalde intens

modstand. Mest almindeligt er vel nok, at trossamfund i deres indre kredse har et opgør mellem holdninger til trospunkter. I "kristne" traditioners interne debatter er det dogmer, postmoderne indflydelser og administrationers beslutninger, der er årsagen til splittelser.

I alle situationer er det mest de konservative og ikke de liberale, der går på skanserne. Religioner kan bruges som fundamentalistiske bevæggrunde, men det er mennesker, der handler.

Absolutter og Alternativer.

Der findes 2,3 milliarder kristne i verden. Disse tilhører 44.000 forskellige kirker og sekter. Hvert af disse trossamfund har skabt deres egen specielle forståelse af Bibelen. Disse varierer betydeligt fra de østlige kristne traditioner (Romersk Katolske, Ortodokse, Koptiske o. a.) med overdådige ritualer og ceremonier til vestlige karismatiske bevægelser med ret frie og uhøjtidelige former for gudsdyrkelse.

Grunden til de mange kirker og sekter skyldes, at man opfatter specielle bibelske/religiøse læresætninger forskelligt. Begrebet absolutter står for det, som de forskellige trossamfund betragter for det væsentlige i kristendommen. De er derfor accepteret, som et bibelsk ultimatum for kristen tro, livsstil, gudstjenesteform, betingelse for medlemskab og måske endda for frelse. ▶

” Kristne traditioner kan, under forhold med manglende religionsfrihed i samfundet, fremkalde intens modstand.

Dette gælder især fortolkninger på tre forskellige områder:

1. Trospekter, som Frelsesplanen, de ti bud, syndsbegrebet, udødeligheden.
2. Ritualer, som dåb, nadver, ordination, barnevelsignelse, bryllup og begravelse.
3. Organisationsformer, som læg eller lærd ledelse, finansielle forhold, bestyrelses form og beføjelser.

Det er ikke så svært at forstå, at med så mange muligheder, har de 44.000 kirker og sekter fundet gode undskyldninger for at etablere sig selvstændigt.

Alle kristne samfund har også hvad vi vil betegne som alternativer. Disse skal opfattes som mindre betydningsfulde trospekter, livsstil eller gudstjenesteformer, der ikke direkte strider imod de fastsatte absolutter. Alternativerne er som regel ikke en betingelse for medlemskab, men er dog anerkendte som værende en del af traditionen.

Som et eksempel blandt adventister kan nævnes at sabbatsheligholdelse er et absolut, hvorimod visse aspekter af sundhedsprincipperne bliver betragtet som alternativer.

Individualismes indflydelse

Kristne kendetegnes, som andre mennesker, ved forskellige tempe-

ramenter og karakteregenskaber, som er et resultat af arv og miljø (og uddannelse). Disse træk påvirker vore tanker, vilje og følelser, og får på den måde indflydelse på vore handlinger og reaktioner i forhold til samfundet omkring os.

Kristen livsstil, forholdet til medmennesker, tro og forståelse af doktriner er i høj grad dikteret af det individuelle menneskes temperament. Disse forskelligheder kan ikke undgå at lede til varierende opfattelser af kirkens situation og divergerende holdninger til en løsning af problemer og handlingsplaner.

På den positive side byder disse forskelligheder på enestående muligheder og rig anledning til nye initiativer og varierende tiltag.

På den negative side kan de forskellige temperamenter forårsage at medlemmerne opdeles i konservative og liberale grupper. Man kan tale om tolerante (åbne) og intolerante (lukkede) kristne. Mellem disse to yderpunkter er der mulighed for utallige positioner og kombinationer af holdninger. Med over syv milliarder mennesker på jorden er der altså mulighed for mere end syv milliarder meninger og måder at bedømme tingene på.

Tolerant/Intolerant

Man taler generelt om liberale og konservative kristne. Imidlertid er der også tale om tolerante (åbne) og intolerante (lukkede) menighedsmedlemmer, hvilket giver fire hovedindstillinger.

Dette kan anskueliggøres gennem et eksempel fra adventist-kulturen: Vegetarisme - Kødspisning. Nogle vil gerne gøre dette til et absolut "dogme, mens andre betragter det som en alternativ livsstil.

Lad os forestille at to personer mødes på en restauration for at spise sammen. Den ene bestiller en vegetarisk ret, medens den anden foretrækker en kødret.

1. *Den åbne/tolerante liberale* person, som accepterer alle indstillinger vil ikke på nogen måde fordømme, prøve at overtale eller se ned på vegetaren, som måske i sin diæt lever efter et selvvalgt absolut. Mennesker har ret til deres egne standpunkter, og det respekteres. For den åbne liberale er mennesker, ikke doktriner, betydningsfulde. Den åbne liberale kristne har en tolerant indstilling.
2. I en lignende situation vil en *lukket/intolerant liberal* kødspiser måske ikke respektere vegetarens absolutte holdning lige så afslappet. Tolerancen er blandet med intolerance. Han kunne finde på at foreslå at vegetaren skulle være lige så liberal i sin indstilling og spise, hvad der bliver sat for ham/hende. Måske ville han endda antyde, at vegetaren føler sig bedre end kødspiseren.
3. Ved et sådant måltid ville en *åben/tolerant konservativ* vegetar acceptere kødspiseren, som

” Det er helt naturligt, at liberale socialt søger sammen med andre liberale, og at konservative har det bedst sammen med andre konservative.

en ligeværdig person og kristen søster/broder. Han/hun vil ikke fordømme eller fremhæve sit eget standpunkt (absolut), som det ideelle eller eneste rigtige. Der vil være en værdig respekt for kødspiserens ret til at spise, hvad han/hun ønsker.

4. *Den lukkede/intolerante konservative* vil under samme omstændigheder ganske afgjort prøve at overtale, bringe argumenter på bane, citere fra kirkens udvalgte bøger om diæt og mad og understrege - ikke alene de sundhedsmæssige farer ved kødspising, men måske endda nævne, at kødet kan have en negativ indflydelse på det åndelige liv. I værste fald ville han måske nægte at spise sammen med kødspiseren.

I grunden er fundamentalismen den helt ekstreme form for lukket/intolerant konservatisme, som der her er henvist til.

Balance mellem standpunkterne
De omtalte fire holdninger findes blandt mennesker i alle samfundslag og i alle kristne menigheder. De er nemme at finde, og det er helt naturligt, at liberale socialt søger sammen med andre liberale, og at konservative har det bedst sammen med andre konservative. I yderste konsekvens kan det ende med en splittet menighed, hvor man mødes i hver sin gruppe og kun fokuserer på det, man er enige om.

Forstyrrende for menighedslivet, som de forskellige standpunkter kan være, kunne man også vurdere dem som værende positive realiteter, der kan være med til at holde bevægelsen i balance.

Vi lever i en ufuldkommen verden med ufuldkomne mennesker. Dette gælder også menigheden. Ingen enkelte personer, selv blandt de lærde, har den fulde forståelse af alle aspekter af teologien eller religionen. Både konservative og liberale har en tilbøjelighed til at gå til yderligheder.

Det har været min erfaring i sådanne debatter, at den rette forståelse af sandheden eller den fornuftige løsning på problemet ofte lå et eller andet sted imellem yderpunkterne. Balance mellem åbenhed og lukkethed skal findes. Medlemmer må, uanset tendenser i deres genetiske psykologi, lære at være tolerante. Der kan dog være situationer, hvor det er fundamentalisterne, der hjælper til med at holde fast på trospunkterne, og dermed bevare bevægelsens eksistensberettigelse.

Det kræver et forstående og engageret lederskab, på alle kirkens niveauer, at holde tingene sammen. Der må arbejdes på en afbalanceret og fair behandling af alle grupper, yngre som ældre. Der må vises forståelse og mod til mægling, til tider indgriben, når tingene går for langt. Der må være en begrænsning for støtte til interessegrupper, som vil gå deres egne veje.

Apostlen Paulus' genetiske psykologi

Et studium af apostlen Paulus' liv, viser mere om hans arv, miljø og uddannelse, end vi kan finde om andre personer i Bibelen. Der er gjort rede for hans omvendelse fra at være en fundamentalistisk, jødisk forfølger af Guds folk til en åben, elskende og tolerant kristen sjælevinder.

Paulus var af natur en fanatisk fundamentalist (intolerant

konservativ). Han anerkendte og overværede steningen af Stefanus. Han forfulgte de første kristne og søgte at tilintetgøre menigheden (Ap. G. 7:58 - 8:3). Men gennem sin omvendelse og Helligåndens hjælp blev han en forstående, åbensindet og elskende kristen (1. Kor. 9: 19-23).

Paulus arbejdede hårdt og var altid på farten. Han havde slidt mere end alle de andre (2. Kor. 11: 26-27). Apostlenes Gerninger og Pauli breve rapporterer om mere end 70 steder i 13 romerske provinser, hvor han vidnede. Han stiftede menigheder, og han besøgte folk alle steder i deres hjem, på markedspladsen og i synagogerne. Han skrev 13 epistler. Paulus var prædikant, forfatter, teltmager, administrator ja endog turist.

Paulus røbede også en befriende og afbalanceret selvagtelse. Han var enten først eller sidst. Han regnede sig selv som den ringeste, dog hårdest arbejdende af apostlene (1. Kor. 15:9). Han betragtede sig selv som den største synder (1 Tim. 1:15). Paulus fremsatte, som en åben konservativ, aldrig hykleriske påstande om sin egen ydmyghed eller prælede urealistisk med sin succes.

Den fundamentalistiske fanatiker, Saul, blev efter sin omvendelse en stræber efter at være alt for alle, for i det mindste at frelse nogen (1. Kor. 9: 22).

Må jeg foreslå, at vi, ærlige som Paulus, vurderer os selv. Vi vil så muligvis komme til det resultat, at vi faktisk har lidt af alle de fire holdninger i os. Vi har alle vore absolutte og vore alternativer og er på mange områder tilbøjelige til at være både tolerante og intolerante.

Lad os ved Guds hjælp stræbe efter at være tolerante konservative kristne. ■

Dum spiro, spero

Så længe, der er liv, er der håb - siger et gammelt latinsk ordsprog. Sandheden i dette ordsprog bliver i disse år bekræftet af en gruppe adventist seniorer i Trekantområdet, latinisterne, der første tirsdag i hver måned samles i en studiegruppe, hvor der både bliver tid til at søge indsigt, styrke socialt fællesskab og dyrke det sprog, der gennem hele middelalderen var enerådende som Europas kulturelle og politiske fællessprog.

Tekst og foto: Walder Hartmann

At den nys fratrådte pave, Benedikt XVI, bekendtgjorde sin beslutning om at abdicere fra sit embede med ordene: *Fratres carissimi*, overrasker nok ikke mange. Paven bruger ofte det latinske sprog ved officielle handlinger, selv om det betegnes som et "dødt" sprog, og ingen længere har latin som modersmål.

Det overrasker uden tvivl flere, at Saxo skrev sin *Danmarkskrønike* på latin, og at Ludvig Holberg udgav flere småskrifter på dette sprog. Også Søren Kierkegaard beherskede latin og måtte for øvrigt forsvare sin doktordisputats på latin.

Dette "døde" sprog havde en

sådan livskraft, at det gennem hele middelalderen var enerådende som Europas kulturelle og politiske fællessprog. Lige til 1800-tallet bevarede latinen sin førerstilling som den internationale videnskabs sprog, og den dag i dag lever sproget videre i den katolske kirke, ligesom mange videnskabsgrene, især medicin, farmakologi, zoologi og botanik, bruger rent latinske fagudtryk.

På grund af sin stilling som internationalt kultursprog fik latin stor indflydelse på alle de moderne europæiske sprog. I engelsk, f.eks., er langt over halvdelen af ordforrådet af latinsk oprindelse.

Latin i trekantområdet

Da Vejle fjord oprettede sin gymnasieafdeling i 1972 tilbød man en matematisk/fysisk linje og en nysproglig linje. Latin blev et obligatorisk fag for alle, der ønskede en nysproglig studenter-eksamen, men da gymnasiereformen i 2005 afskaffede opdelingen i sprogligt og matematisk gymnasium, var faget latin nær blevet afskaffet ved samme lejlighed. Bunden blev nået i 2009, da kun 56 elever blev studenter med latin på A-niveau i hele landet. Siden er udviklingen gået den modsatte vej. I sommeren blev næsten dobbelt så mange studenter med latin på højt niveau, og i 2013 bliver antallet omkring 170.

På trods af den lidt omtumlede skæbne, som faget havde været udsat for, blev en gruppe seniorer omkring Vejle fjordskolen for fem år siden enige om at give faget endnu en chance. Nogle havde læst latin tidligere, men ville gerne have det genopfrisket – og andre havde lyst til at indhente det forsømte ved at begynde at lære latin.

Skolens latinlærer Knud Cation meldte sig som underviser og foreslog at pensum skulle hentes fra HF's læseplaner. Ca tyve seniorer mødte ivrigt frem hver tirsdag aften i to og et halvt år, hvor de forsøgte at tilegne sig tilstrækkelig viden om køn, kasus, og konjunktioner til at kunne tyde diverse inskriptioner, som de måtte møde på deres rejser eller støde på i form af citater i bøger og blade.

Da det foreslåede HF-pensum var klareret, foreslog Knud Cation, at man kunne fortsætte som en studiekreds, der blot mødtes én gang i måneden. Det havde et lille dusin af seniorerne lyst til at deltage i, og sådan fungerer det stadig for disse latinister.

Hvorfor studere latin?

Den gamle redacteur, som er én af studiekredsens deltagere, spurgte for nylig nogle af de andre latinister, hvorfor de bruger noget af deres seniortilværelse til at studere latin.

Klassens lyse hoved, en tidligere lektor i dansk og oldtidskundskab svarede: "Fordi Latin er de europæiske sprogs moder og derfor bør repeteres jævnligt. Og fordi det er hyggeligt at være under KC's vinger sammen de øvrige deltagere".

Dermed mere end antydede den hyggelige mand jo også, at det sociale aspekt af studiekredsen spiller en ikke ringe rolle. Efter tur medbringer deltagerne diverse

varme drikke, brød og kager – og snakken går lystigt i pausen om alt andet end latin.

En tidligere sygeplejerske, kendte de latinske betegnelser fra sit fagområde men "jeg ville gerne lære noget om grundsproget. Samtidig er det et kulturfag, hvor vi har læst mange spændende tekster og er kommet vidt omkring".

Dette sidste understreges af klassens duks, der efter mange år som lærer i grundskolen, selv gerne ville lære mere. "Da latin blev udbudt som aftenkursus med Knud Cation som lærer for omkring fem år siden, mindedes jeg min latinundervisning på Dronninglund Realskole først i 1950'erne. Det var vist noget for mig at kaste mig over, og det er stadig noget for mig. I løbet af de fem år er vi dykket ned i klassiske tekster, i Saxo, i bibelske, historiske, litterære og nutidige tekster. Det mest fascinerende er, at vi i et fællesskab med gode studiekammerater ikke bare oplever sprog og sproghistorie, men også kunst, historie og kultur. Det har været og er en sand fornøjelse".

Latinisternes baggrund er meget forskellig. Studiekredsen består p.t. af en tidligere og en nuværende rektor, et par tidligere sygeplejersker, en tidligere og en nuværende redaktør og præst, et

par erfarne undervisere og en tidligere bankfunktionær med stærke filologiske interesser.

En af de yngste i gruppen er endnu ikke gået på pension, men studerer latin, fordi "man støder på latinske ord/sætninger både herhjemme og på ferieture i europæiske hovedstæder. Nu kan jeg begynde at forstå, hvad de betyder".

En lærer af Guds nåde

I efteråret 2012 blev Knud Cation fejret for 40 års ansættelse ved Vejle fjordskolen. Hvis skolen oprettede en Hall of Fame, ville han uden tvivl blive blandt de første fem, som fik en plads der. Ingen har, som han, gjort så meget for at skabe interesse for latin, som kulturformidler og som basis for andre sprogstudier, og han bliver ved. Hvis nogen fortjener titlen: Aktiv Senior, må det være ham.

Når han møder frem til den månedlige studiekreds med latinisterne, er han velforberedt, velinformeret og veloplagt. Om det gælder studiet af klassiske tekster, Asterix eller aktuelle paveord, så er han parat med grundig baggrundsviden – og hver gang drager deltagerne hjem med tanken: Dum spiro, spero – så længe der er liv, er der håb. ■

Knud Cation er den altid velforberejede lærer – og Leif Carlsen den næsten altid kommenterende elev.

Guds evige pagt og sabbatten - 3

Med denne artikel afslutter vi serien om Guds evige pagt og sabbatten. Gud har til alle tider sagt: Jeg er jeres Gud, og I er mit folk. Mange ydre handlinger blev brugt af dem, der ønskede at vise deres accept af pagten med Gud, men disse handlinger var aldrig ment som mål i sig selv, men blot som udtryk for deres kærlighed til Gud. Det samme gælder helligholdelsen af den ugentlige sabbat, der både minder os om skabelsen, frelsen og livet med Gud på en fornyet jord.

Af: GudmundurOlafsson Foto: Colourbox

Vi afsluttede i seriens anden artikel med at henvise til 5 Mos 30,6: "Herren din Gud vil omskære dit og dine efterkommeres hjerte, så du elsker Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl, for at du må leve."

En lignende holistisk indføring findes, når det gælder sabbatten. Es 56,2 peger på dette med flg. opmuntring: "Lykkelig den, der gør dette, det menneske, der holder fast ved det: at holde sabbatten og ikke vanhellige den og vogte sig for at gøre noget ondt." En påmindelse, der gentages i Ez 20: "for

mine bud havde de forkastet, mine love havde de ikke fulgt, og mine sabbatter havde de vanhelliget; af hjertet fulgte de deres møgguder." Disse tekster understreger, at når man svigter idealerne i Guds pagt, gennem en overtrædelse af sabbatten, kan det sammenlignes med en svigten af det løfte, som man afgiver på sin bryllupsdag. Det at helligholde en bestemt dag kan ikke erstatte et brudt forhold til Gud. Hvis man svigter Gud i hverdagen, modsiger man i virkeligheden det, som sabbatten er et tegn på. Sabbatshelligholdelse

er altså ikke begrænset til 24 timers hvile eller et par timers kirkegang sabbats morgen. Det indbefatter meget mere. Det kræver en speciel livsstil, der påvirkes af et personligt forhold til den Gud, som sabbatten ugentlig minder os om. Sabbattens helligholdelse bliver en genspejling af det forhold vi har til Gud gennem ugen på samme måde, som fejringen af en bryllupsdag er en genspejling af det forhold, som et ægtepar har til hinanden alle andre dage. Helligholdelse af sabbatsdagen er ikke noget man overholder for at opnå noget hos

Gud eller for at behage ham, men det er en anerkendelse af frelsen (se 2 Mos 20,2) og en reaktion på de goder, der følger af et forhold til ham. På samme tid tjener det som et tegn på Guds del af pagten - Han er og vil altid være vor Gud-Skaber-Ægtemand og Forløser.

Man kan så med rette spørge: Hvor kommer så den nye pagt ind i billedet. En teolog påpeger, at det nye ved den nye pagt ikke gælder indholdet, men den kendsgerning, at mennesker havde mistet Guds karakter af syne. En overfladisk gennemlæsning af Jer 31 og Heb 8, synes at antyde, at den gamle pagt skulle erstattes af en ny pagt, fordi den gamle var mangelfuld. Ser man nærmere efter, opdager man imidlertid, at dette slet ikke er tilfældet. Der var ikke noget problem med den gamle pagt, problemet lå hos mennesker, der svigtede Gud, deres "ægtemand" og frelser. Essensen af begge forhold gemmer sig i: "Jeg vil være deres Gud, og de skal være mit folk", (Jer 31,33 og 5 Mos 29,12-13). Løftet indeholder både en hensigt og en forventning. Hensigten med begge er at frelse mennesker, få dem til at have det godt og at tilgive dem, og begge forventer lydighed mod Guds regler og påbud. Forskellene ligger mest i, hvem de var rettet til, og hvor de var nedfældet. Det er rigtigt, at den gamle pagt blev givet til Israel, hvorimod den nye sigtede på alle mennesker, fordi der ikke længere var forskel på mennesker. Som tidligere nævnt stod den gamle pagt dog også åben for alle, selv om den blev forvaltet gennem Israel. Disse fejlede imidlertid i deres opgave, hvorfor den nye pagt ikke blev begrænset til nogen nation. Det er også rigtigt, at den nye pagt skulle skrives i hjertene, mens den gamle pagt blev skrevet på to stentavler, men Gud

” Helligholdelse af sabbatsdagen er ikke noget man overholder for at opnå noget hos Gud eller for at behage ham, men det er en anerkendelse af frelse.

forventede at mennesker skulle tage den til sig, så deres lydighed var et hjerteanliggende og ikke bare en blind efterfølgelse af nogle ydre regler. Fordi man antager, at der er forskel på den gamle og den nye pagt, regner nogle forskere med, at den ene helt har afløst den anden, og derved fejrer man alle love fra Gamle Testamente af vejen. Et nærmere studium viser at denne antagelse er forkert. Begge pagter indeholder og vil det samme.

Ellen White forklarer: "Den pagt, som Gud indgik med sit folk ved Sinai, skal være vor tilflugt og Og vort værn... Denne pagt står lige fuldt ved magt i dag, som da Herren indgik den med det gamle Israel.

Gennem de 40 års ørkenvandring, holdt Gud sin del af pagten. Dem, der var lydige mod ham, blev velsignet som lovet. Og denne pagt gælder stadig."

Gud har altid ønsket en hjertes religion - ikke bare en ydre lydighed (se 5 Mos 6,6; 11,18). Da det mislykkedes for folket at tage Guds vejledning til hjerte og fastholdt de krævede ritualer uden at tænke på deres baggrund, kunne Gud ikke længere acceptere dem - de havde mistet deres betydning, ligesom en bryllupsdag mister sin betydning, hvis der ikke er noget fællesskab at fejre (se Es 1,11-15; Hos 2,11; Amos 8,4,5,10). Paulus understreger den samme sandhed i Kol 2,17, hvor han antyder at enhver festival eller ethvert religiøst ritual bliver en tom skygge, hvis Kristus ikke er i det. Kristus er den, der giver mening til alt, hvad vi foretager os. Adskilt fra ham, bliver alt meningsløst - uanset hvor nøje det bliver udført. Derfor

siger Paulus: "Enten I altså spiser eller drikker, eller hvad I end gør, skal I gøre alt til Guds ære." (1 Kor 10,31)

Sabbatten er som en bryllupsdag, der kun har betydning for dem, der er gift og som stadig har et kærlighedsforhold til deres ægtefælle. Jo tættere forhold, jo større betydning har bryllupsdagen. På samme måde: Jo tættere forhold til Gud, desto mere betyder sabbatten og enhver anden pagtshandling. Indenfor rammerne af Guds evige pagt er der liv og velsignelse, udenfor er der død, for Gud alene er kilden til liv og til overflod. Frelsesplanen er Guds forsøg på at bringe mennesker tilbage fra mørkets rige og ind i hans søns rige (Kol 1,14). Først da bliver pagten virkelig opfyldt. Gud kan og vil bo blandt mennesker i al evighed. De bliver hans folk, og han vil være deres Gud (Åb 21,3,7). Det vil være et fællesskab, som de vil fejre hver eneste uge, idet "hver uge på sabbatten skal alle mennesker komme for at tilbede mig, siger Herren" i evig taknemmelighed. ■

Bliv ven med Gudmundur Olafsson på Facebook.

Sabbatsskolelektiernes lange pilgrimsfærd

Adventisternes første Sabbatsskole blev holdt i 1852. Idéen var hentet fra de tidligere metodisters søndagsskoler, hvor man før gudstjenesten havde bibelstudier.

Af: Børge Schantz Foto: Colourbox

Iadventisternes mere end 150 års historie har der været en gradvis og enestående udvikling derhen, at vi i dag har specielle programmer for alle aldersgrupper. Hovedhensigten med bibelstudiet er at undervise om Jesu Kristi evangelium i overensstemmelse med de tre englebudskaber. I denne ånd sigter lektierne på at vinde nye troende, samt globalt, at holde fast på og at uddanne yngre som ældre. Det sker ved, at der lægges vægt på troen og fællesskabet, som styrkes gennem sabbatsskolegaverne, som går til missionen.

I Syvende Dags Adventistkirken, med dens 18 millioner medlemmer, er der over 15 millioner voksne tilhængere og interesserede, der i 130.000 sabbatsskoler i 209 af verdens 238 lande, studerer det samme bibelske budskab. Det foregår på 900 sprog og dialekter og kræver at voksenlektierne bliver trykt i et oplag på 2,5 millioner og oversættes til 82 forskellige sprog. Dertil må lægges de specielle lektier for yngre og børn. Alt i alt regner man med, at sabbatsskolerne, på verdensplan, ugentligt besøges af

næsten 20 millioner mennesker. Et globalt bibelstudieprogram, i kirker der studerer det samme velforbredte bibelske emne, resulterer i en enestående følelse af samhørighed.

Hvert kvartal byder på ét hovedtema med én ny lektie for hver uge. Lektierne udgives i en bog på 120 sider. De 13 ugelektier har hver sin undertitel, og hver ugedag har én side i studiebogen, hvor specielle aspekter af temaet fremhæves. Dette daglige studium af sabbatsskolelektien, udgør for mange den daglige personlige andagt.

Lederen for Generalkonferensens sabbatsskoleafdeling hedder Cliff Goldstein. Han er vokset op som jøde og tilbragte i sin ungdom, på en pilgrimsfærd, nogen tid på Christiania i København.

Generalkonferensens sabbatsskoleafdeling indbyder generelt ikke studievejledere eller foreslår emner. Personer, der har noget på sinde, tilbyder sig med et emne. Hvis tilbudet bliver accepteret af bestyrelsen, kommer de ind på en liste, der dækker ti års temaer. Emnerne for samtlige 40 kvartaler i 2012-2021 er allerede fastlagt.

Fra idé til virkelighed

Fra en idé fødes, til en serie lektier sendes ud globalt, går der en rum tid. Før forfatteren har afsluttet sit arbejde, skal bibelstudierne gennem et nåleøj, der består af 41 kirkeledere og teologer fra alle verdens divisioner.

Selve lektierne må i deres undervisningsstil forfattes på en sådan måde, at folk på alle uddannelsesniveauer skal kunne læse dem med interesse og udbytte. De må være forfattet, så de med den nødvendige tilpasning kan bruges i de mange lande med forskellige kulturer. Belysning ved eksempler må så vidt mulig undgås, idet de som regel vil være præget af én bestemt kultur. Forfatterens opgave er at styrke det, som binder en verdenskirke sammen, nemlig det bibelske budskab og uddybe samt udvide, hvad kirken allerede står for. Sabbatsskolelektierne er ikke et forum for nye teologiske tiltag, men skal bidrage med friske aspekter af eksisterende læresætninger. Dette gør på flere måder opgaven mere krævende, end hvis det f. eks. var en klasse med teologistuderende i

samme auditorium, for hvem man forberedte en foredragsserie.

Sabbatsskolelektierne har gennem årtier haft deres plads i adventisternes selvforståelse, og sabbatsskolen er med rette betegnet som menighedens hjerte. En enestående styrke i syvende dags adventisterne sabbatsskoletanke er, at i menigheder, hvor man ikke altid hver uge har en prædikant, har alle menigheder og grupper en gennemarbejdet bibellektie, som man kan samles om. Der er altid noget at hente, når man om sabbatten kommer i en adventistkirke. Præster i andre samfund har misundt os denne gennemførte aktivitet, som de fleste andre trossamfund ikke har.

2015 byder på en dansk forfatter

Undertegnede har sent i livet - efter et stort og intensivt arbejde gennem lang tid - nået den interessante milepæl at være den første dansker, der har forfattet en serie sabbatsskolelektier. De har titlen "Den Fremmede i Dine Byer". Idéen har jeg fået ved gennem årene at have været engageret i direkte missions-administration og -feltarbejde. Dertil kommer tid med forelæsninger på adventistiskoler i forskellige verdensdele.

Inspirationen skyldes også nu afdøde Dr. A.F. Glasser, min "Doktor Vater" og professor i missionsteologi på Fuller Theological Seminary. Serien er udarbejdet med tanke på både fremmedmission og kristne kirker i vestlige lande. Her erfarer vi, at den fremmede er i dine byer, med immigrationen af folk fra de mange ikke kristne verdensreligioner. Disse er også vore naboer. Selve titlen Den fremmede i dine byer er taget fra det omfattende sabbatsbud i 2. Mosebog 20: 10.

Lektierne er baseret på ti jødiske

personer i Det Gamle og Nye Testamente, som vidnede for Israels nabonationer. Et par eksempler fra studierne er Abraham, den fyrstelige patriark med stor politisk indflydelse, men også den unge jødiske trælkvind, hvis navn vi ikke kender, som var slave hos en syrisk general. De har begge givet et bidrag til Bibelens missionskoncept.

Jeg begyndte på opgaven i 2003 og arbejdede på den ind imellem andre aktiviteter. Det krævede detaljerede og kritiske studier i bibelske, historiske og antropologiske kilder. Første udgave blev returneret fra Cliff Goldstein med krav om forkortelse og tilpasning til den stil, man har valgt til sabbatsskolelektier.

Ved en undervisningsopgave på Avondale College, Australien, mødte jeg min tidligere chef og gode ven Dr. Steven Thompson, som er en belæst teolog og ekspert i de bibelske sprog. Han indvilligede i at være den fordringsfulde og kritiske redaktør af lektierne. Hans datter, Lisa, der er ekspert i det engelske sprog og god til tekstredigering, kunne bringe lektierne ind i den specielle form, der krævedes.

Steven Thompson og datter har gjort et enestående arbejde med rettelser, forkortelser og forbedringer af manuskriptet, hvilket jeg er dem stor tak skyldig. Steven Thompson er norsk gift med Kristin (f. Pedersen). Steven taler norsk.

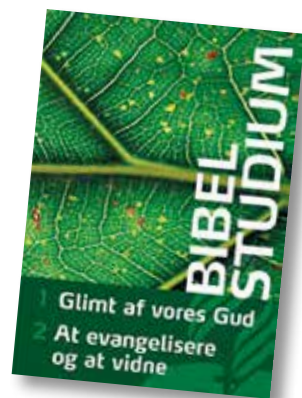
Når sabbatsskoleserien er antaget af Generalkonferensen, køber de alle rettighederne til studiet. Forfatteren er nu ude af billedet, men dog nævnes hans/hendes navn på forsiden. Beløbet der betales er symbolsk og svarer til ca. en månedsløn og kan nok dække lidt af udgifterne, hvis Iris og jeg skulle beslutte at rejse til Generalkonferensen i San Antonio, Texas i Juli 2015. Sandsynligvis bliver sabbat-

ten den 11. juli 2015 dog fejret i en dansk menighed. Men det vil være en ekstra speciel belønning, på fjernsynet, at kunne følge med ved sabbatsskolelektie gennemgangen af dagens lektie med temaet: Abraham: den første missionær.

De amerikanske forlag udgiver i forbindelse med hvert kvartals lektier en "håndbog" over emnet. Pacific Press tilbyder lektieseriens initiativtager at skrive denne håndbog, som skal være på 128 sider og med 13 kapitler og trykkes i 10.000 eksemplarer. I hvert kapitel skal en uges sabbatsskole genfortælles med en vis udvidelse og nye vinkler på emnerne.

Jeg har foreslået at Steven Thompson bliver hovedforfatter til "håndbogen" med undertegnede som støtte.. Derved vil håndbogen, med Steven Thompson's enestående teologiske baggrund få yderligere interessante vinkler på emnerne. Manuskriptet til bogen skal være hos Pacific Press senest 1. juli 2014, som sørger for at andre Adventist forlag får manuskriptet. Så pilgrimsfærden som begyndte i 2003 vil først slutte i 2014.

Det omfattende arbejde har været berigende. Nu beder jeg om at lektierne må blive til velsignelse og åndelig berigelse. ■

Forbindelsen er i orden

der er to sider til et bøttesvar

Jeg anede ikke, hvad der skete på den anden side af jorden, men det gjorde Gud, og han havde en finger med i spillet.

Af: Hopal Grant-Mcclintock (oversat fra Review 28. marts 2013) Foto: Harry Sættem og Pantech

Historien set fra min side

Det gik pludselig op for mig, hvad jeg havde gang i. Hvad tænkte jeg dog på? Hvorfor havde jeg lovet at gøre dette? Jeg ønskede jo ikke at give så mange penge væk. Kunne jeg ikke bare sende 500 kr. eller måske 200? Det var da mere fornuftigt end de 1500, som jeg havde lovet.

Jeg ringede til min mand for at fortælle ham, hvad jeg havde gjort og for at høre hans mening om, hvor meget jeg skulle sende. Om jeg overhovedet skulle sende noget. Hans svar var som at få en spand koldt vand i hovedet.

"Send, hvad hun har bedt om," svarede han, "og en halv gang mere!"

Det var ikke, hvad jeg ønskede at høre. Jeg havde ikke lyst til at sende 1500 kr. og slet ikke 2250 kr.

Lige da var det, som om Gud talte til mig. Hvorfor skulle jeg ikke kunne sende 2250 kr.? Jeg havde lige brugt mere end det på et nyt møbel, som vi slet ikke havde brug for. Jeg havde da råd til at sende mere endnu.

Før jeg fandt på endnu flere undskyldninger, overførte jeg 2250 kr. til Tracey.

En gang til

Jeg sender nu og da en hilsen hjem til mine venner og min familie. Jeg vil gerne bevare kontakten. Det var også tilfældet, da jeg skrev hjem i mandags. Allerede tirsdag havde alle svaret undtagen min kusine Tracey. Det var lidt usædvanligt, for hun plejer altid at være den første, der reagerer. Jeg tænkte, at hun var løbet tør for taletid på sin mobil. Hun ville sikkert svare, når hun få dette ordnet.

Onsdag kom der en sms fra hende, der fortalte, at hun ikke var helt rask. Hun havde også mistet sit

arbejde, og hun skyldte en masse penge væk. Til trods for alt dette var hun fyldt med taknemmelighed til Gud.

Da jeg fik hendes besked, var jeg lige ved at læse en spændende bog, og uden at tænke nærmere over det svarede jeg, at jeg ville sende hende lidt penge, hun skulle bare lade mig vide, hvor meget hun havde brug for.

Hun svarede, at hun havde brug for 1500 kr., hvis jeg kunne undvære så meget. Mindre kunne også gøre det, for så ville Gud nok sørge for resten.

Det var dette, der førte til, at jeg sendte 2250 kr. til Tracey. Jeg lod hende vide, at pengene var på vej, og at jeg gerne ville vide, når de nåede frem. Jeg kunne næsten føle hendes glæde og overstrømmende tak, da hun et par minutter senere svarede med en sms.

Min egen erfaring

"Du skal bare se, hvad min Gud kan gøre."

"Din Gud? Du er ikke rigtig klog, hvad hvis du ikke kan klare afdragene?"

"Det skal du ikke spekulere på. Min Gud sørger for mig."

"Vi får se!"

Det var den samtale, jeg havde haft med min mand, Ken, da jeg havde besluttet mig for at købe et nødvendigt stykke udstyr. Ken er ikke en kristen.

Få måneder senere lå jeg syg og var uden arbejde. Vi havde absolut ingen penge, og regningerne strømmede ind. Dertil kom, at vi havde to drenge, som både skulle have mad og betale skolepenge. Ken var også løbet ind i vanskeligheder. Hvor var Gud, når jeg nu havde brug for ham?

Netop da fik jeg en sms fra min kusine Nicola i Australien. Jeg ville gerne svare, men jeg havde ikke mere taletid og ingen penge at købe mere for.

GENERAL- FORSAMLING

Der indkaldes herved til generalforsamling:

**Onsdag den 5. juni kl. 14.00 i
Ebenezerkirken, Suomisvej 5,
DK 1927 Frederiksberg C
Dagsorden ifl. lovene m. bl.a.**

Valg af formand + 4 bestyrelsesmedlemmer.

En valgkomité bestående af Waldert Hartmann, Lis Hilt og Grethe Nielsen modtager gerne forslag på kandidater til disse poster - på tlf. 7589 5619.

Forslag, der i øvrigt ønskes behandlet på generalforsamlingen bør sendes til Bent Nielsen inden den 20. maj.

I forbindelse med generalforsamlingen arrangeres:

FORÅRSTRÆF FOR SENIORER

Deltagere vest for Storebælt samles op undervejs og kører med Aage Bech's bus til genbrugsbutikken Happy Hand, Nørrebrogade 58, 2200 København N, hvor der fra 11 - 12.30 vil være åbent hus og rundvisning for alle.

Deltagere øst for Storebælt sørger selv for transport til mødestedet. Efter rundvisningen fortsætter vi til Ebenezerkirken, hvor der kl. 13 serveres en let frokost (pris kr. 30).

Busturen er gratis, men tilmelding er nødvendig hos:
Bent Nielsen - 6590 2570 eller
Birthe Bayer - 7589 6195.

Dagen efter kontaktede jeg mine forældre og alle mine søskende og venner for at bede om hjælp, men ingen af dem kunne låne os penge. Der var ikke rigtig mere, jeg kunne gøre.

Den aften lå jeg vågen. "Herre, er dette det eneste, du kan gøre for mig? Jeg har intet arbejde, ingen penge og ingen til at hjælpe mig. Jeg er syg og sengeliggende. Hvorfor hjælper du mig ikke, når jeg har brug for det? Ken spørger til den Gud, der ville hjælpe. Hvor er du, Herre? Jeg venter på din hjælp, men skynd dig lidt." Da jeg var færdig med at tale med Gud, hørte jeg mobiltelefonen brumme. En af mine venner havde købt taletid til mig for 200 kr. Nu kunne jeg svare Nicola.

Da jeg hørte fra hende igen, spurgte hun, hvor meget jeg havde brug for. Jeg blev så glad, at jeg hoppede og dansede og takkede Gud. Jeg glemte helt at sende svar tilbage. Ken var skeptisk og kunne ikke forstå, at jeg jublede, når jeg endnu ingen penge havde fået.

Jeg vidste ikke helt, hvor meget jeg skulle bede om, for jeg havde virkelig brug for meget, men ville ikke belaste Nicola alt for meget. Jeg spurgte Ken, hvor meget jeg skulle bede om. Han svarede, at jeg skulle bede om det, der var mest presserende. Det gjorde jeg så. Da Nicola skrev og fortalte, hvor meget hun sendte, kunne jeg ikke holde tårerne tilbage. Jeg var både taknemmelig og overrasket over, hvordan Gud havde grebet ind.

Vi ved, hvordan det føles

De fleste af os ved, hvordan det føles at trygle om svar, eller tilsyneladende at få et rungende nej fra Gud, eller at se den guddommelige indgriben folde sig ud for vore øjne, eller ængsteligt at vente på, at Gud begynder at hjælpe.

Næste gang du fornemmer, at du skal kontakte nogen eller give nogen noget, så skal du ikke tøve. Det kan være, at du er det svar, som de har bedt om. Hvad hvis din tilbageholdenhed hindrer andres bønnesvar? ■

Jeg kunne næsten føle hendes glæde og overstrømmende tak, da hun et par minutter senere svarede med en sms.

Shalom – hebraisk for ”fred”

Indsendt af Harry Sættem

Det hebraiske ord *shalom*, der er oversat til ”fred” på dansk, har en mangfoldighed af betydninger. Ordet bruges til hilsen, når man mødes, men det betyder meget mere end fravær af krig og konflikt. Shalom betyder, at man ønsker det bedste for den anden godt helbred, velvære, sundhed, venskab, tryghed, ro, og forudsætningen for alt dette er fred. Shalom betyder egentlig ”hel” eller ”komplet”. Fred er når vi har et ”komplet” eller ”fuldkomment” liv.

Ordet kan derfor være oversat til andet end ”fred” i den danske Bibel, fordi det rummer et altomfattende ønske om alt godt. Fred er det modsatte af rædsel, utryghed, uvenskab og uro.

Jøderne anså fred (*shalom*) for at være en af grundpillerne i samkvemmet imellem mennesker. Uden fred vil den sociale orden ikke kunne opretholdes. Fred er et udtryk for tryghed og tillid imellem parterne. Fred er en forudsætning for alle gode relationer imellem mennesker. Fred med Gud er en forudsætning for et godt forhold til Gud. Fred med sig selv er en forudsætning for et sundt og positivt forhold til sig selv både åndeligt, mentalt og fysisk. Fred med sin næste er en forudsætning for positivt samkvem med andre. ■

Aktiviteter

Gå ikke glip af muligheden for at være sammen med andre seniorer:

9. – 12. maj: Adventistkirkens generalforsamling og årsmøde på Himmerlandsgården.

5. juni: Besøg i Happy Hand samt generalforsamling. (Se annonce inde i bladet.)

9. – 14. juli: Stævne på Skarrildhus m. Carl-David Andreasen som gæstetaler – (meget få pladser ledige).

6. – 11. august: Stævne på Skarrildhus m. Walder Hartmann som gæstetaler (stadig god plads). Dette stævne byder også på interessante studiegrupper, sang og musik v. Joan Christensen og Hanne Bærentzen og frem for alt afslappende feriemulighed i gode venners selskab og mulighed for at lære nye mennesker at kende. (Tilmelding hos Bent Nielsen).

21. september: Adventistkirkens årsmøde i Nærum.

10. november: Efterårssammenkomst m. festmiddag og underholdning i Adventkirken, Nærum.

24. november: Adventsfest m. festmiddag og underholdning i Adventkirken, Ll. Nørlund.